ja neid, kes ei pühhendnud liggimest röówlitte ehk mörtsukatte käest peästa, pandi ka surma. Nibbiellorikkuja mehhele lödi tuhhat witsahoopi selga; abbiello rikkuja naese ninna leigati otsast ärra. Sedda issa, kes omma last olli tapnud, sunniti lapse kehha 3 päwa ja 3 ööd ühtepuhko kaenlas kandma, et omma südame halledus ning häbbi piddiwad temmale keigekibbedamaks nuhtlejaks sama. Omma Ma ärraandjale leigati keel suust, ja walskrahha teggiale raiuti käed otsast ärra; nendasammoti tehti ka nendega, kes teise inimesse käekirjaga pettust teggiwad. Wäejooksjad ja muud weddelejad, kes omma maalt reddusse läinud, arwati auta meeste arrusse, egga kölband nemmad ennam ei kuhhogi ammetisse. Wöllandikkud piddiwad omma issa woitud surnokehha wöllauskujale pandiks pannema; ning kes sedda lunnastamatta jättis, nisuggust ei olnud mitte lubba, kui ise ärrasurri, auuga mahhamatta.

Ka nende ellowisidest tulleb monda kita, agga ühtteist ka laidata. Rahwas olli kül töteggia, helde südda mega, ja löbbusa sannaga; agga kiitsid ülleliga omma Ma au ja pölgasid keik muud rahwast. Et neid nende ussoóppetus lia waljussega kelas ilmalikkuid lauluśid laulmast, tantsimast ja mängimast, sest siis ollid ennamiste kurwamäolisséd. — Lapsed käisid maast maddalast kolis ja öppisid preestide suust ussoóppetust ja muud, mis weel tarwis, et innimenne woiks omma ello Jummala tahtmisse järrel, omma enese heaks ja liggimesse kassuks aiada. Öppetati neid lapsest sadik ommad wannemad ja wanno innimessi auustama; heateggiattele tännomeelt näitma ja liggimessega rahho sees ellama; sunniti ka töle, egga antud neile örna roga ehk maiussid süa. Seddagi ei woi mitte järsko kölwatumaks laidata, et omma maad wägga armastasid, ja wannad öppind wisid ja Ma pruki heaks kiitsid. Sest agga ollid laido wäärt, et ei